

B. Mladi imaju pristup kvalitetnom obrazovanju

MLADI KROZ OBRAZOVANJE
TREBA DA STIČU
KOMPETENCIJE ZA ŽIVOT

Obrazovni proces u Crnoj Gori sprovodi se kroz različite vidove formalnog, neformalnog i informalnog obrazovanja. Ova tri oblika obrazovanja zajedno čine učenje sveobuhvatnim i stoga su neodvojive komponente cjeloživotnog učenja.

Formalno obrazovanje u Crnoj Gori „...ostvaruje se u predškolskoj ustanovi, školi, zavodu, kod organizatora za obrazovanje odraslih i u domu učenika...“

Definiciju neformalnog obrazovanja daje Zakon o obrazovanju odraslih: „Neformalno obrazovanje ili učenje se ostvaruje kroz organizovane i planirane ciljeve i podršku, kako bi se stekla i unaprijedila znanja, vještine i kompetencije, koji se mogu provjeriti i obrazložiti u procesu sticanja nacionalne stručne kvalifikacije ili ključnih vještina.“

Broj licenciranih organizatora obrazovanja odraslih u Crnoj Gori je 86, a nude 95 programa obrazovanja koji vode sticanju stručnih kvalifikacija i 72 akreditovana programa (koji vode sticanju ključnih vještina i razvoju ključnih kompetencija). Od tega su četiri osnovne škole, 22 srednje škole i jedna ustanova višeg stručnog obrazovanja organizatora obrazovanja odraslih koje je osnovala država, a među njima su i srednje stručne škole, koje nude sticanje potrebnih znanja i vještina iz oblasti kojima se bave njihovi obrazovni programi. Najveći broj programa je koncentrisan u tri najveća grada: Podgorica (40), Nikšić (10) i Bijelo Polje (11), dok u ostalim gradovima ili uopšte ne postoje organizatori obrazovanja ili se ta brojka kreće do pet organizatora.

Mladi u Crnoj Gori svakodnevno stiču obrazovanje i informalnim putem i permanentno se samoobrazuju, usavršavajući i stičući znanja, vještine, stavove, vrijednosti u porodici, na radu, u grupi vršnjaka, preko medija, udruženja, knjiga, Interneta i sl.

Komplementarnost formalnog, neformalnog i informalnog obrazovanja predstavlja najefikasniji način da se mladima pruži kvalitetan obrazovni okvir koji podrazumijeva koncept „funkcionalne pismenosti“ – sposobnost učenika da primjene znanje i vještine, da efikasno analiziraju, promišljaju i komuniciraju dok rješavaju probleme u različitim situacijama; te, koncept cjeloživotnog učenja – razvoj motivacije za učenje kod učenika. Uzimajući u obzir da se sektor obrazovanja, a prije svega Ministarstvo prosvjete, Zavod za školstvo i Centar za stručno obrazovanje već direktno bave obrazovanjem mladih, Strategija predviđa jedan dio konkretnih mjera koje se tiču primarno neformalnog obrazovanja.

Obrazovni sistem u Crnoj Gori može se poboljšati po pitanju ishoda učenja i rezultata međunarodne procjene učenika. Evaluacija reforme obrazovanja²² ukazala je na činjenicu da su u učionicama još uvijek u velikoj mjeri prisutni predavački tip nastave i aktivnosti koje su s njim direktno povezane.

Podaci o funkcionalnoj pismenosti učenika/učenica iz Crne Gore:

Petnaestogodišnji učenici su na 55. mjestu (od 64 zemlje) po uspjehu iz matematike (PISA-2012).

Procenat funkcionalno nepismenih učenika - 50% u 2009.
43% u 2012. godini.

Rezultati PISA istraživanja iz 2015. godine se očekuju u decembru 2016.

Neformalno obrazovanje je važan prostor u kom mladi stiču kompetencije, znanja i socio-emocionalne vještine neophodne za uspjeh u životu. Pod terminom kompetencija, Evropski okvir kompetencija podrazumijeva znanje, vještine i stavove, odnosno ponašanje. Osim vještina i znanja, jako je bitno obezbijediti uslove i za razvoj pozitivnih vrijednosti kod mladih. Razvoj kompetencija kod mladih kroz neformalno obrazovanje jedna je od važnih oblasti komplemen-tarnih formalnom obrazovnom sistemu i drugim sektorima. Ovo je posebno važno s aspekta osiguranja da svi mladi imaju ravnopravne uslove i jednakе šanse da rade na razvoju svojih punih potencijala. Kad je riječ o drugim načinima za sticanje ovih vještina i generalno ključnih kompetencija – putem neformalnog obrazovanja – registrovana je značajna neupoznatost mladih s postojećom ponudom obuka i kurseva za razvoj socio-emocionalnih vještina. Istovremeno, potrebno je unapređivanje postojećih ponuda programa neformalnog obrazovanja na crnogorskem tržištu, da bi cijelokupno crnogorsko društvo steklo veće povjerenje u njih²³.

Od ukupnog broja stanovništva starijeg od 15 godina, 35% je informatički pismeno, 16% djelimično, a 48% lica ne poznaje rad na računaru.

Ni mladi, ni edukatori internet ne koriste primarno u svrhe razvoja kompetencija, a mladi ga identifikuju kao izvor besplatnih kurseva, ali i kao mjesto gdje provode najviše slobodnog vremena²⁴.

Mladi ukazuju na problem dostupnosti programa neformalnog obrazovanja, naglasivši da su slabo informisani o mogućnostima, da se postojeći prostori ne koriste u te svrhe, ali i da se takve obuke često plaćaju. Uzrok za ovakvu sliku je i nizak nivo sinergetskog djelovanja omladinskog sektora (vladinog i nevladinog) i sektora obrazovanja u dijelu unapređenja i podrške programima neformalnog obrazovanja, te njihovog uvezivanja s formalnim obrazovanjem. Posebno osjetljiva grupa su nezaposleni mladi koji imaju limitiran pristup neformalnom obrazovanju i mogućnostima za sticanje i unapređenje kompetencija, i to uglavnom samo kroz programe koje nudi Zavod za zapošljavanje. Takođe, uslijed relativne neuređenosti sektora neformalnog obrazovanja, ne prepoznaju se jasno prioriteti za izgradnju kompetencija mladih, te još uvijek nije omogućeno ravnopravno učešće svih zainteresovanih mladih – od nejednakosti dostupnosti informacija o programima, do geografski ravnomerne pokrivenosti programima te obezbjeđivanju besplatnih prioritetnih programa neformalnog obrazovanja za sve potencijalne učesnike. U skladu s tim, ne postoje podaci o kompetencijama, odnosno nema sistema verifikacije kompetencija trenera, fasilitatora, omladinskih radnika i drugih realizatora programa neformalnog obrazovanja i omladinskog rada.

Podaci o stavovima mladih u vezi s neformalnim obrazovanjem:

47% mladih ne zna da postoje kursevi i obuke koji se nude u okviru neformalnog obrazovanja.

Skoro polovina mladih nije do sada bila uključena ni u jedan oblik neformalnog obrazovanja.

Više od 2/3 mladih ima pozitivan stav prema cjeloživotnom učenju i spremno je za

Na nivou Evropske unije, a naročito kroz Erasmus+ program, zagovara se veće korišćenje sertifikata „YouthPass“ kroz koji su razvijene ključne kompetencije²⁵ kao rezultat dugoročnog konsultativnog procesa na evropskom nivou. Ovaj sertifikat daje informacije o učešću u programima neformalnog obrazovanja, ili volontiranja, kao i stečenim kompetencijama. Ključne kompetencije navedene u ovom sertifikatu su one koje podržavaju lično razvijanje, socijalnu inkluziju, aktivno građanstvo i zapošljavanje, a to su: komunikacija na maternjem jeziku, komunikacija na stranim jezicima, matematičke kompetence i bazične naučne i tehničke kompetence, digitalne kompetence, socijalne i civilne kompetence, smisao za inicijativu i preduzetništvo, izražavanje i svijest o kulturama kao i učim da učim kompetencija.

Pregled stavova o vrijednostima koje je poželjno razvijati:

Stavovi roditelja

- da djeca budu odgovorna (13,2%),
- samostalna (12,0%),
- vrijedna (11,8%),
- uporna (8,7%),
- snalažljiva (8,2),
- časna i poštena (8%)

Stavovi mladih

- problem je što društvo baštini i toleriše nepotizam i korupciju.
- problem nasilja, kriminala i diskriminacije su primarni problemi sa kojima se mladi suočavaju.
- nejednakost i neravnopravnost mladih (po regionima (sjever, jug, centar) i na relaciji urbana i seoska sredina).

Osim kompetencija, jako je bitno obezbijediti uslove i za razvoj pozitivnih vrijednosti kod mladih. „Vrijednosti koje preovladavaju u crnogorskom društvu poput solidarnosti, porodičnih vrijednosti, tolerancije, poštovanja drugih i nediskriminacije, smatraju se veoma važnim za kvalitet života (83,4%).”²⁶

Sistem obrazovanja i osposobljavanja nije u potpunosti prilagođen potrebama tržišta rada. Razvoj privrede u dobroj mjeri zavisi od raspoloživosti kvalitetno obrazovane radne snage. Odluka u prilog stručnom obrazovanju donosi se, po pravilu, u mladosti i utiče na budućnost pojedinca. Proces obrazovanja treba da omogući kontinuiranu nadogradnju znanja i vještina, da bi pojedinac mogao odgovoriti zahtjevima moderne tehnike i praktički tehnološki razvoj. Učenje uz rad, na radnom mjestu u svim vidovima, uključujući i sistem dualnog obrazovanja, predstavljaju osnov za kvalitetno stručno obrazovanje, a ono je osnov za ekonomski uspjeh preduzeća, a time i uspjeh cijele ekonomije. Stručno obrazovanje treba da bude kvalitetno, dostupno za sve kategorije korisnika (mlade, odrasle, ranjive grupe), za sve tipove kvalifikacija, na načine koji su za njih prihvatljivi i odgovarajući. Kvalitetno obrazovanje nije moguće ostvariti bez saradnje s poslodavcima, koja treba da omogući spoj teorijskih znanja i praktičnih vještina. Iskustvo je pokazalo da spoj teorije i prakse podstiče inovativnost i preduzetništvo i povećava zapošljivost. Saradnja između obrazovnog i privatnog i državnog sektora, a radi obezbeđivanja stručne prakse, pripravničkog staža ili zapošljenja mladih je na niskom nivou – svega 20% poslodavaca navodi da je ostvarilo ovu vrstu saradnje s nekom obrazovnom ustanovom u posljednjih godinu dana.²⁷

20% poslodavaca navodi da je ostvarilo saradnju sa nekom obrazovnom ustanovom u cilju obezbeđivanja stručne prakse, pripravničkog staža ili zapošljenja mladih u posljednjih godinu dana

čenik (student) koji je u toku redovnog obrazovanja bio u mogućnosti da upozna proizvodne procese, da vidi gdje se i kako primjenjuju znanja koja je stekao, koji je bio u mogućnosti da u realnom radnom okruženju stekne pouzdanost i rutinu, steći će i pozitivnu orientaciju prema zanimanju, biće pripremljen da se uključi na tržište rada. Učenik će moći da vidi kako, u stvari, preduzeće izgleda u stvarnosti, da izgrađuje osjećaj pripadnosti kolektivu, osposobljava se za rad u timu, stiče samostalnost i odgovornost. Poslodavci će biti u mogućnosti da pomognu učeniku da razvije svoje potencijale, da ga pripremi za svijet rada kako u svom preduzeću, tako i u drugim. Poslodavac je u mogućnosti da planira svoje buduće potrebe za kvalifikovanim kadrom i da sam priprema budućeg zapošljenog. U dualnom obrazovanju poslodavac u preduzeću preuzima obaveze praktičnog obrazovanja učenika, njihov odnos – prava i obaveze i učenika i poslodavca, uređuju se individualnim ugovorom o obrazovanju. Učenik u dualnom obrazovanju prima naknadu od poslodavca i ostvaruje prava iz radnog odnosa. U školskom obliku realizacije praktične nastave učenici u školskim radionicama, kabinetima, laboratorijama stiču osnovne praktične vještine i nagrađuju ih kod poslodavaca. Za provjeru postignuća učenika zadužena je škola.

Mjere za ostvarenje pristupa mladih kvalitetnijem obrazovanju

MJERE:	Zašto ova mjera?
1. Podrška razvoju neformalnog učenja i unapređenje mehanizama verifikovanja neformalno i informalno stečenih znanja	<p>Da bi se učešće odraslih u kvalitetnim programima cijeloživotnog učenja kontinuirano povećavalo.</p> <p>Iako se kroz aktuelni sistem obrazovanja u saradnji s partnerima iz sektora zapošljavanja sprovere aktivnosti za promociju i podsticanje koncepta cijeloživotnog učenja, procenat učešća odraslih u ovakvim programima nije dovoljan, prema nekim procjenama manji je od 4%. Licencirano je oko 90 organizatora obrazovanja odraslih. Najmanje licenciranih organizatora je u sjevernoj regiji. Takođe, neophodno je proširenje obrazovne ponude programima za lični razvoj kao i razvoj novih kvalifikacija u okviru nacionalnog okvira kvalifikacija za različite cilne grupe (NEET, mlađe s kvalifikacijama za koje ne postoji tražnja na tržištu rada, mlađi s posebnim obrazovnim potrebama, i dr.).</p> <p>Da bi se povećao broj licenciranih organizatora obrazovanja za odrasle.</p> <p>Programi neformalnog učenja za mlađe (tj. organizacije i institucije koje ih nude ne prolaze uvek provjeru ispunjenosti uslova za njihovu realizaciju. Licencirani organizatori obrazovanja programa neformalnog učenja u trenutku sticanja licence zadovoljavaju kriterijume kvaliteta. Ne postoji razrađen sistem monitoringa njihovog rada. Rok važenja licence nije određen.</p> <p>Da bi se ishodi učenja, vještine i znanja koja se stiču kroz programe neformalnog obrazovanja priznali i uskladili s preporkama Savjeta Europe i EU.</p> <p>Trenutno postoji mogućnost verifikovanja neformalno i informalno stečenih znanja i vještina koje vode stručnoj kvalifikaciji. Taj postupak sprovodi Ispitni centar. Do sada je 120 lica steklo sertifikat o nacionalnoj stručnoj kvalifikaciji. Ne postoji mehanizam priznavanja i validacije znanja i vještina koje mlađi stiču kroz programe neformalnog učenja, ne samo nakon programa dokvalifikacija i prekvalifikacije u sklopu programa zapošljavanja, već u okviru različitih programa na nacionalnom i međunarodnom nivou, organizovanih od različitih aktera, koji podstiču lični razvoj, ali i socijalnu uključenost i zapošljivost (programi obrazovanja koji vode sticanju ključnih vještina i unapređenju ključnih kompetencija; programi obrazovanja za sticanje znanja i vještina za građansku demokratiju, zaštitu životne sredine, održivi razvoj, život u porodici, uspešnu društvenu integraciju, podizanje kvaliteta života, zdravstvenu edukaciju, socijalne vještine, i sl.) YouthPass sertifikat se rijetko koristi i to od strane omladinskih organizacija koje učestvuju u Erasmus+ programu.</p> <p>Procedure priznavanja i usklađivanja trebalo bi da budu pojednostavljene i lako dostupne, da ih vode kvalitetne i sposobljene službe i prilagođena mesta verifikovanja neformalnog i informalnog učenja odnosno prethodnog učenja.</p> <p>Informacije o mogućnostima provjere neformalno i informalno stečenih znanja trebalo bi da budu dostupne različitim ciljnim grupama kroz sposobljene i omasovljene službe i servise informisanja u javnom i privatnom sektoru.</p>
2. Unapređenje kvaliteta organizacije, realizacije i vrednovanja praktičnog obrazovanja u stručnim školama i univerzitetima	<p>Da bi se procenat mlađih koji koriste benefite dualnog obrazovanja kontinuirano povećavao.</p> <p>U svim obrazovnim programima stručnog obrazovanja definisan je broj časova praktične nastave. Kod programa u trogodišnjem trajanju obim praktične nastave je oko 45% od ukupnog fonda časova, kod programa u četvorogodišnjem trajanju do 15%. Obim realizacije praktične nastave kod poslodavca različit je u pojedinim sektorima i zavisi, pored ostalog, od spremnosti poslodavaca da se aktivno uključe u realizaciju praktičnog obrazovanja. Takođe, broj učenika koji praktičnu nastavu realizuju kod poslodavca različit je i između škola, programa i sektora. Kvalitet realizacije praktične nastave kod poslodavca utvrđuje se u sklopu eksternog utvrđivanja kvaliteta vaspitno-obrazovnog rada ustanova, najmanje jednom u četiri godine.</p> <p>Nakon pilotiranja dualnog obrazovanja u periodu 2004–2007. godina, u obrazovnom sistemu se ne obrazuju učenici u dualnom obrazovanju zbog nedovoljnog interesovanja učenika i poslodavaca.</p> <p>Pored toga, neophodno je uspostaviti sistem verifikacije kvaliteta obrazovanja s indikatorima i deskriptorima kvaliteta praktičnog obrazovanja i u školi i kod poslodavca u odgovarajućim metodološkim dokumentima. Sistem verifikacije podrazumijeva i da su poslodavci u okviru dualnog obrazovanja uključeni u provjeru postignuća učenika stručnih škola, a učenici evaluiraju kvalitet učenja uz rad.</p>
3. Razvoj socio-emocionalnih vještina mlađih	<p>Da bi se povećao stepen samostalnosti, odgovornosti i kritičkog mišljenja kod mlađih.</p> <p>Tokom analize postojećeg stanja zaključeno je da omladinske organizacije kapacitete mlađih za samostalnost, odgovornost i kritičko mišljenje ocjenjuju nedovoljnim. Ovaj problem ima svoj izraz i kroz zvanična testiranja gdje mlađi iz Crne Gore ne postižu odgovarajuće rezultate, posebno u oblastima koje zahtijevaju ove vještine (PISA). Najnovija istraživanja pokazuju da su za uspjeh u životu, osim kvalifikacija i specifičnih znanja, jednako bitne socio-emocionalne vještine²⁸.</p>

4. Prevencija i smanjenje napuštanja škole

Da bi procenat mladih koji završavaju srednju školu nastavio kontinuirano da raste.

Trenutno podaci govore o tome da je tek 7% mladih Roma i Egipćana završilo srednju školu, u poređenju s 86% opšte populacije. Da se ovom problemu ne posvećuje dovoljno pažnje trenutno govori i podatak da 93% romskih i egipčanskih roditelja i 83% ostalih roditelja čija djeca su napustila školovanje tvrde da ih niko nije kontaktirao nakon što je dijete prestalo da pohađa školu.

Pored toga, pokazuje se da školske službe imaju ograničene kapacitete za individualni pristup svakom djetetu posebno s aspekta prevencije ranog napuštanja, razvoja nasilničkog i delikventnog ponašanja, te razvoja loših zdravstvenih navika.

Neophodno je definisati mehanizme za sprečavanje ranog napuštanja škole, koji će uključiti pedagoge, socijalne radnike, višnjačke edukatore, medijatore, omladinske radnike. Potrebno je sprovoditi adekvatne individualne i grupne programe informisanja, savjetovanja i podrške u školama.

5. Promocija obrazovne mobilnosti mladih

Da bi se značajno povećao procenat mladih u Crnoj Gori koji koriste mogućnosti obrazovne mobilnosti.

Na osnovu raspoloživih podataka, Crna Gora je postepeno napredovala u korišćenju najvećeg evropskog programa mobilnosti „Mladi u akciji“ (danas Erasmus+). Odobreno je 12 projekata iz Crne Gore u periodu 2008–2010, a 28 u peirodu 2009–2013. Novi program Erasmus+ je zadržao komponente po nazivu Evropski volonterski servis i omladinska razmjena, što su i bile dvije najveće komponente za razvoj mobilnosti i volonterizma. U kratkoročnim programima mobilnosti unutar Erasmus+, u periodu 2009–2013. učestvовало je po procjenama između 300–450 mladih iz Crne Gore.

Neophodno je da omladinske organizacije budu aktivno uključene u realizaciju projekata u okviru Erasmus+ programa da bi programi mobilnosti bili dostupniji mladima iz Crne Gore, te veći broj organizacija akreditovan za slanje volontera, i posjedovao izgrađene kapacitete za razvoj projekata. Do kraja strategije trebalo bi finalizovati pripremne aktivnosti za otvaranje nacionalne agencije za Erasmus+.